

Prvé čítanie: Iz 25, 6-10

Žalm: Ž 23

Druhé čítanie: Flp 4, 12-14. 19-20

Sv. Evanjelium: Mt 22, 1-14

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 46

...RUŽENEC VZÁCNY MÁM...

„Ho matke zdedený ruženec vzácný mám,
jak mi je on vzácný, vie iba Pán Boh sám,...
...pri smrti odolám akejkolvek muke,
pokojne nechám svet s ružencom v ruke.“

V nedeľu ráno (2.10.) putovalo zopár našich veriacich do Obišoviec na odpustovú slávnosť Ružencovej Panny Márie. Verím, že ste si priniesli nezabudnuteľné zážitky a mnoho duchovného ovocia, ktorého chuť pozná iba ten, kto tam bol. Sám uchovávam v hĺbke svojho bytia mnoho týchto duchovných darov, lebo kostol v mojej rodnej obci je zasvätený Panne Márii Ružencovej a prvá októbrová nedeľa vždy bola pre nás vzácnou odpustovou slávnosťou, na ktorú sa zišli rodáci zo širokého okolia pod Spišským hradom. Mnohí z nich navštívili aj náš dom, a my deti sme takto poznávali našich príbuzných, s ktorými by sme sa ináč nestretli. Mesiac október, hoci bolo nemálo práce so zberom

úrody, pre našu dedinku znamenal akýsi nepísaný záväzok čo najčastejšie sa zúčastniť ružencovej pobožnosti. Hoci sväté omše boli iba raz za mesiac, v októbri bol kostol vo večernom čase vždy rozsvietený. Aj keď tam niekedy bolo iba zopár stareniek, reťaz pobožností sa nikdy neprerušila. Ja som mal to šťastie, že sme bývali blízko pri kostole. Okrem toho som pravidelne ministroval, takže atmosféra kostola mi bola dôverne známa a obohacujúca. Neskôr ako študent na tzv. trojročnom gymnáziu už som sám z poverenia pána farára príležitostne viedol celú pobožnosť – najmä v nedeľu popoludní. Hoci som už na dôchodku, na našom odpuste som nebol ani nepamätám ako dlho... No duchom som tam bol aj tohto roku. Po prvopiatkovej šichte, ak to bude božia vôľa, budete ma vidieť aj počuť počas ruženca v našom kostole, lebo sa chystám občas vytisnúť niektorú našu „horliteľku“... dúfam, že sa preto neurazia.

(Otec Anton)

Všetkých manželov, ktorí chcú upevniť svoj vzťah, pozývame na manželské rekolekcie, ktoré sa uskutočnia 21.10. - 23. 10.2011 na Juskovej Voli.
Kontakt: 0911585727

„Svätostánok je garanciou, že Ježiš “rozložil svoj stan” medzi ľuďmi..” (MATKA TERÉZIA)

Krabica

Táto príhoda sa stala pred niekoľkými rokmi, keď jeden otec pokarhal

svoju 5-ročnú dcérku, pretože stratila nejakú vec neveľkej hodnoty. Bol veľmi našťvaný pre hlúposť. Našťvaný pre hlúposť ako väčšina dospelých. Onedlho prišli Vianoce a dievčatko prinieslo otcovi darček a vraví mu: "Ocko, toto je pre Teba!" A podalo mu v tých drobných detských a nevinných rúčkach veľkú krabicu od topánok. Otec bol viditeľne v rozpakoch, a jeho podráždenosť ešte vzrástla, keď otvoril krabicu. Nič v nej nenašiel, bola prázdna. Nahnevane odvrkol: "Nevieš, že keď sa robia a dávajú darčeky, tak sa očakáva, že v nich aj niečo bude? A Ty mi dávaš prázdnu krabicu!" Dievčatko sa na neho nechápavo vystrašene pozrelo a so slzami v očiach hovorí: "Ocko,..... nie je prázdna! Vieš ako som sa namáhala, kým som ju naplnila mojimi mnohými božtekmi? Každý večer čo ma maminka uložila do postielky a prečítala mi rozprávku, som Ti do nej vložila toľko božtekov, koľko som ešte vládala. Viem, že

nemáš na mňa toľko času, lebo musíš zarábať korunky, ale tak isto aj viem ako Ťa veľmi ľúbim." Otec vtedy precitol, kľakol si k dcérke, objal ju a rozplakal sa... Prešiel nejaký čas, jesenné lístie už dávno prikryl nevinný biely sneh a vtedy v tej chladnej ľudskej dobe, chvíľkový osudový okamih jedného vodiča, mimochodom tiež otca stál život toto malé úprimné dievčatko... Dni boli hádam ešte chladnejšie. A večere ešte smutnejšie. Celý ostatný čas po jej smrti otec chránil krabicu, ktorú dostal v ono vianočné ráno od svojej malej dcérky. Ležala mu vždy pri posteli na nočnom stolíku. Spoločnosť jej robil len verný krucifix s Ukrižovaným. On najlepšie vie akú hodnotu má láska. Akú má láska váhu aj keď je to len obyčajná krabica od topánok. Pre toho otca už nikdy tá krabica nebude len obyčajnou krabicou. Bude viac ako zázračnou. A keď sa cíti slabý, bezmocný, keď nevie ako ďalej, keď mu starosti prerastú cez hlavu ..., vtedy otvorí krabicu a vyberie z nej jeden božtek, spomínajúc si pritom na lásku, s akou ich dcérka do nej pre neho vkladala. **KAŽDÝ Z NÁS, MÁ URČITE JEDNU TAKÚTO KRABICU AJ DOMA.** Je plná bozkov a lásky našich najbližších, priateľov a Boha....

(Petra Mareková)

Ľudia, ktorí sa vám vkusom, pohnútkami a spôsobom myslenia najväčšmi podobajú, ktorí vás najväčšmi priťahujú, nemusia byť vašimi pokrvnými príbuznými. Takíto ľudia sú vašimi skutočnými príbuznými.

*** Tí, čo sú slabí a chorľaví, môžeme sotva milovať. Môžeme mať s nimi iba súcit. Láska sa zakladá na obdive.

*** Priateľ je ten, pred ktorým môžeš nahlas myslieť a ktorému môžeš otvoriť knihu svojho života na ktorejkoľvek strane.
 *** Vlastnosti, ktoré sme akceptovali sami u seba, nám už u iných vadiť nebudú.
 *** Stromy v záhrade nehovoria: Dávam len tým, čo si to zaslúžia.

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Bl. Ján XXIII, pápež

1881-1963

Sviatok: 11. október

Jpápež Ján XXIII., vlastným menom Angelo Guiseppe Roncalli sa narodil 25. novembra 1881 v podhorskej dedinke Sotto il Monte neďaleko Bergama na severe Talianska, ako štvrtý z 12 detí. Ako jedenásťročný sa rozhodol svoj život zasvätiť Bohu. V roku 1892 začal v Bergame navštevovať lýceum. Ako pätnásťročný vstúpil do Tretieho svetského rádu sv. Františka a o dva roky neskôr zložil sľuby žiť podľa evanjelia spôsobom podľa sv. Františka. Po skončení štúdií v seminári v Ríme sa stal v roku 1904 kňazom a neskôr tajomníkom bergamského biskupa Giacoma Radini-Tedeschiho, pričom v tom čase tiež prednášal patristiku, cirkevné dejiny a apologetiku. Počas rokov prvej svetovej vojny slúžil na fronte ako zdravotník a neskôr kaplán vo vojenskej nemocnici. V roku 1925 bol vysvätený za biskupa a pápež Pius XI. ho vymenoval za apoštolského vizitátora v Sofii v Bulharsku. Tam strávil 10 rokov, pričom navštevoval katolícke spoločenstvá a rozvíjal vzťahy s ostatnými kresťanmi. V roku 1935 bol vyslaný do Turecka, no po začatí II. svetovej vojny ho Svätá stolica preložila do Grécka. Tam sa snažil zachraňovať životy židov pred odvedením do koncentračných táborov. Zo svojho apoštolského splnomocnenia im udeľoval víza, aby mohli utiecť z krajiny. Koncom roka 1944 bol vyslaný do Francúzska ako apoštolský nuncius, kde sa snažil o efektívne fungovanie cirkevných inštitúcií a život Cirkvi. Za jeho činnosť ho pápež Pius XII. v roku 1953 vymenoval za benátskeho kardinála. O päť rokov neskôr pápež Pius XII. zomrel a 28. októbra 1958 za nového Petrovho nástupcu

konkláve zvolilo kardinála Roncalliho, ktorý si vybral meno Ján XXIII. Nový pápež si počas svojho pontifikátu získal povesť autentického „dobrého pastiera“. Pokorný a trpezlivý Boží služobník stále prekvapoval svojou jednoduchosťou: chodieval do rôznych dobročinných ústavov, navštevoval chorých a väzňov, pričom sa im venoval so všetkou svojou otcovskou starostlivosťou. Prístupnosť a bezprostrednosť tohto pápeža pri kontakte s ľuďmi sa vymykala tradíciám vtedajšieho apoštolského paláca. Tri mesiace po svojom zvolení do úradu rímskeho biskupa oznámil zhromaždeným kardinálom v Bazilike sv. Pavla svoje rozhodnutie zvolať v najbližšom čase v Ríme synodu a všeobecný koncil. Cieľom rímskej synody bolo zhodnotiť situáciu Cirkvi v Taliansku. S ohľadom na koncil však pápež vyslovil nádej, že sa na ňom zúčastnia aj všetky „cirkvi, ktoré sa oddelili, aby sa znovu pokúsili zjednotiť“. Koncil sa pripravoval takmer tri roky. Celý ten čas Ján XXIII. neúnavne pracoval, čo ho značne vyčerpávalo. Lekári mu totiž zistili rakovinu žalúdka a navrhli mu operáciu. On ju však odmietol, pretože to bolo v jeho veku riskantné a chcel sa dožiť aspoň otvorenia koncilu. 11. septembra 1962 začalo slávnostné zasadanie II. vatikánskeho koncilu, na ktorom sa zúčastnilo takmer 2 700 cirkevných predstaviteľov z celého sveta. Novinkou bolo aj pozvanie predstaviteľov iných kresťanských cirkví, ktorí sa na koncile zúčastnili ako čestní hostia. Hlava Cirkvi Ján XXIII. sa zúčastnil len na prvom zasadnutí koncilu, ktoré trvalo do 8. decembra 1962. Koncom mája nasledujúceho roka vstal z postele naposledy, aby sa ešte raz pozrel na Svätopeterské námestie. Zomrel 3. júna 1963.. Jeho nástupca Giovanni Battista Montini, ktorý prijal meno Pavol VI. dovedol koncil do úspešného konca. Ján XXIII. počas svojho päťročného pontifikátu vydal 8 pápežských encyklik. Najznámejšou z nich je encyklika *Pacem in terris*, ktorá je výzvou na mier a dialóg medzi katolíkmi a všetkými veriacimi i neveriacimi. >>>

Okrem toho bola prvým pápežským dokumentom adresovaným „všetkým ľuďom dobrej vôle“, teda aj nekatolíkom a nekresťanom. Podstatou jej posolstva je odmietnutie zbrojenia, ktoré bolo počas studenej vojny veľkou hrozbou pre mier a zdrojom nepokojov vo svete. Proces beatifikácie Jána XXIII. bol zavŕšený v roku 2000, keď ho pápež Ján Pavol II.

slávnostne blahorečil a následne bolo jeho telo prenesené z pôvodného miesta odpočinku pod Bazilikou sv. Petra do hornej časti baziliky, kde je doteraz vystavené k verejnej úcte.

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: www.knazi.sk

ANJELI PRE ŽIVOT

Anjel bázne

Slovo bázeň v sebe spája strach so čťou. Pod strachom sa tu pritom nemyslí strach pred ľuďmi alebo pred nebezpečnými situáciami, ale nevtieravá plachosť, ktorá si udržiava náležitý odstup. Pocit bázne vychádza z náboženstva. „Je to vnímanie toho, čo je sväté a neprístupné, čo v ranom ponímaní existencie obklopovalo všetko vysoké, mocné, krásne.“

Hlboko úctivý človek si neprivlastňuje to, čo obdivuje. Skôr sa placho stiahne. Preukáže človeku, prírode, obdivovanému javu či predmetu potrebnú úctu. Nechce dotieravo prenikať do tajomstva človeka. Tajomstvo nechá tajomstvom. Anjeli sprostredkujú ľuďom pocit bázne. Ukazujú človeku, že do jeho života vstupuje niečo nadpozemské, niečo, čo sa ho bezpodmienečne týka, niečo, čo ho presahuje, pred čím môže iba v údive ustúpiť.

Ak mám pred niekým bázeň, neusilujem sa získať o ňom všetky novinky a už vôbec sa nesnažím preskúmať jeho najintímnejšie zákutia. Pre sv. Benedikta úcta k človeku znamená veriť v jeho dobré jadro, vidieť v druhom božskú iskru, ba i samotného Krista. Nehodnotím človeka na základe jeho chýb a

slabostí, ale prenikám hlbšie. Za jeho niekedy málo povznášajúcim zovňajškom spoznávam jeho vlastnú túžbu. V hĺbke svojho srdca každý človek túži byť dobrý. Nepopieram zlo, ktoré vidím u ľudí páchať, ale neodsudzujem človeka. Istý mníchovský psychiater tvrdí, že nikto nepácha zlo z rozkoše, ale vždy zo zúfalstva. Bázeň súvisí s úctou. Nevážim si človeka pre jeho výkon, ale preto, že je človek. Bázeň rešpektuje hranice, ktoré chce zachovať ten druhý. Rešpektuje intimitu človeka. Bázeň vytvára atmosféru taktu a ochrany života, nehy a rešpektu, ktorá je prospešná. V nej sa skutočne cítíme ako ľudia s nedotknuteľnou dôstojnosťou.

Bázeň má niečo spoločné s veľkosťou. Keď som plný bázne, neprekáža mi niečia veľkosť, ba práve naopak, teším sa z nej. A tým, že sa jej teším, začnem sa sám podieľať na veľkosti obdivovaného človeka. náš rešpekt však nepatrí len veľkým ale aj malým, bezbranným, zraneným. Bázeň spoznáva božskú dôstojnosť, ktorá vyžaruje zo znetvorenej tváre mučeného človeka. Nehanebný je ten, kto využije bezbrannosť človeka, kto ho ponižuje. Bázeň človeka zvyšuje. Dáva mu priestor, v ktorom môže slobodne objaviť svoju vlastnú dôstojnosť.

Až v atmosfére bázne a úcty sa môže človek zmeniť bez toho, žeby sa musel vzdať svojej sebaúcty.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Grun, A.: Anjeli pre život

Piate výročie úmrtia biskupa Pavla M. Hnilicu SJ si pripomenú v Trnave

Piate výročie úmrtia biskupa Pavla M. Hnilicu SJ si pripomenú v sobotu, 8. októbra o 11:30, v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Biskup Pavol zasvätil celý svoj kňazský a biskupský život službe Bohu a Cirkvi, predovšetkým prenasledovanej Cirkvi pod komunistickou nadvládou. V každom chudobnom videl Krista, a preto im tak veľmi celý život pomáhal. Stal sa apoštolom Fatimského odkazu a širil úctu k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Povzbudzujúcimi listami pápežovi Jánovi Pavlovi II. a modlitbami sa zaslúžil a veľkou mierou prispel k blahorečeniu a svätorečeniu sestry Faustíny a k zavedeniu sviatku milosrdenstva pre celú Cirkev na prvú nedeľu po Veľkej noci.

Biskup Pavol sa narodil 30. marca 1921 v Uňatíne, malej dedinke pri Krupine. Za kňaza ho vysvätil biskup Pobožný 29. septembra 1950, na sviatok svätého Michala archanjela, v nemocničnej kaplnke v Rožňave za zatvorenými dverami. Za biskupa ho vysvätili 2. januára 1951 v nemocničnej pivnici v Rožňave. Po vysviacke mu biskup Pobožný pripomenul, že mu nemôže určiť nijakú osobitnú diecézu, ale jeho diecéza sa rozprestiera od Pekingu cez Moskvu po Berlín. Biskup Hnilica zomrel vo veľkom pokoji 8. októbra 2006 v Kláštore Božieho milosrdenstva v Nových Hradoch v Čechách, obklopený bratmi a sestrami z misijného spoločenstva Rodina Panny Márie, ktorého bol prezidentom.

(TK KBS, pbl; ml) 20111002008

V Číne za tridsať rokov usmrtili 400 miliónov nenarodených detí

Čína (RV CZ) - V Číne za tridsať rokov usmrtili 400 miliónov nenarodených detí. Povedal to nedávno Gao Qiang, bývalý minister zdravotníctva Čínskej ľudovej republiky na otázku jedného republikánskeho poslanca (Timothy A. Huelskampa) počas návštevy komunistického funkcionára v Spojených štátoch.

V Číne bola pred 30 rokmi zavedená tzv. politika jedného dieťaťa. Od 25. novembra 1980 tam platí zákon, podľa ktorého sú manželia povinní podrobiť sa interrupcii v prípade, že čakajú druhé či tretie dieťa. Okrem toho sú v Číne praktizované tiež selektívne interrupcie, pri ktorých sú zabíjané ľudské plody ženského pohlavia. Táto prax vyvoláva v niektorých regiónoch medzi čínskou populáciou stále citelnejšiu a neriešiteľnú rovnováhu.

(TK KBS, RV CZ mig; ml) 20110930010

Čo je krst?

Je to očistenie, ktoré z nás robí Božie deti.

Helena Kellerová

Helena Kellerová ako jedenapolročná stratila zrak a sluch. Bola teda hluchá, nemá a slepá. Ako sa z toho úbohého dieťaťa, ktoré bolo takpovediac pochované zaživa, mohla stať taká všetkému prístupná žena?

Helena Kellerová rozpráva: “Keď som mala šesť rokov, sa moja túžba dorozumieť sa zo dňa na deň zväčšovala. Keďže som nemohla preraziť ten múr mlčania okolo seba, bola som z toho čoraz zúrivejšia. Akoby ma boli držali neviditeľné ruky a ja som sa zúfalo pokúšala vyslobodiť sa. Môj výbuch zlosti sa najčastejšie skončil tak, že som sa úplne vyčerpaná s plačom vrhla matke do náručia.

Moji rodičia boli nesmierne ustarostení a úplne bezradní. Ale po dlhom hľadaní pomoc našli. Najvýznamnejším dňom môjho života bol deň, keď ku mne prišla moja učiteľka, slečna Sullivanová. Bolo to 3. marca 1887, tri mesiace pred mojimi siedmymi narodeninami. Ráno po svojom príchode ma slečna Sullivanová vzala do svojej izby a dala mi malú bábiku. Keď som sa s ňou chvíľku pohrala, slečna Sullivanová mi pomaly písala prstom hlásky d-o-1-1 (bába) do dlane. Táto hra prstov ma hneď zaujala a začala som ju napodobňovať. Keď sa mi konečne podarilo presne napodobniť písmená, očervenela som od radosti a detskej hrdosti. Utekala som dolu schodmi k matke, vystrela som ruku a ukázala som jej písmená, čo som sa práve naučila. Vtedy som ešte nevedela, že hláskujem slovo, ba ani len to, že slová vôbec existujú; jednoducho som pohybmi prstov napodobňovala naučené. Takto som sa

naučila hláskovať veľa slov. Ale ten skutočný zázrak sa stal až po niekoľkých týždňoch. Bolo to takto: medzi nami nastalo nedorozumenie pri slovách m-u-g a w-a-t-e-r. Slečna Sullivanová sa ma snažila naučiť, že m-u-g je pohár a w-a-t-e-r voda, ja som si ich však vytrvalo zamieňala. Bezmocne to nechala tak. Priniesla mi klobúčik a ja som vedela, že sa ide von na teplé slniečko. Od radosti som poskakovala sem a tam. Sprevádzané vôňou orgovánů šli sme k studni. Nieкто pumpoval vodu a moja učiteľka mi podržala ruku pod rúrou. Kým mi chladný prúd stekal po jednej ruke, písala mi prstom hlásku za hláskou slova w-a-t-e-r najprv pomaly, potom rýchlo do druhej ruky. Ticho som stála a napäto sledovala pohyb jej prstov. Odrazu ma zasiahlo ako blesk poznanie – a predо mnou jasne

ležalo tajomstvo reči: každá vec má meno! Vedela som, že voda je to zázračné chladné čosi, čo mi stekalo po ruke. Toto živé slovo prebudilo moju dušu k životu, darovalo jej svetlo, nádej, radosť a oslobodilo ju od pút! Od studne som odchádzala plná túžby po učení. Každá vec mala svoje meno.

V ten deň som sa naučila veľa nových slov. Už si všetky nepamätám, ale viem, že mother, father, sister (matka, otec, sestra) boli medzi nimi – slová, ktoré spôsobili, že svet okolo mňa rozkvitol.” Helena Kellerová bola vyslobodená zo svojho tesného väzenia prostredníctvom vody, vody, ktorá jej stekala po ruke. „Toto živé slovo,“ píše, „prebudilo moju dušu k životu, darovalo jej svetlo, nádej, radosť a oslobodilo ju od pút!“ Tak prebúdzajú krst našu dušu k novému Božskému životu a vyslobodzuje nás z pút dedičného hriechu. (Anička Sabolová ml.) Zdroj: Pierre Lefevre – Veľké pravdy v malých príbehoch

Ľarské oznamy

V ČASE OD 10.10.2011 DO 16.10.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Matisovu, rod. Čabalovu a rod. Bičejovu – Slánska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno po sv. omši o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - v týždni od **16.10. – 22.10.** vedie modlitby horliteľka **p. Helena Brehovská.**

Predmanželské ohlášky:

Peter Mašek, r.k., syn Miroslava a Moniky rod.: Natafalušiovej z Nacinej Vsi a **Beáta Bižová**, r.k., dcéra Vladimíra a Mgr. Evy rod.:Hrunenej, z Čemerného; 2x

Peter Kačúr, r.k., syn Petra a Anny rod.:Čonkovej z Čemerného a **Katarína Kriváková**, r.k., dcéra Jána a Heleny rod.: Hybalovej, z Vranova; 3x

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

08:00 – rod. Goffova;

10:00 – rod. Čechova;

18:30 – rod. Jenčova.

- Oci, v škole sa mi smejú, že mám veľké zuby!

- Ale nemáš synček, len už nehovor, lebo poškriabeš parkety.

***

Dve babätka sa rozprávajú v pôrodnici:

- Ahoj, ja som chlapček.

- Ako vieš? - pýta sa druhé bábätko.

- Počkaj, kým odíde sestrička, potom ti niečo

ukážem.

Keď sestrička odíde, chlapček si odhrnie deku a hrdovo povie:

- Aha, mám modré ponožky.

Zasmejme sa!

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309;**

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699;**

Pevná linka na faru - **057/4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 10.10.2011 DO 16.10.2011

PONDELOK	10.10.2011	Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
		Poklona Sv. Oltárnej:	18 ⁵⁰ - 20 ⁰⁰
UTOROK	11.10.2011	Sv. omša:	6³⁰ (T)
STREDA	12.10.2011	Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
ŠTVRTOK	13.10.2011	Poklona Sv. Oltárnej:	17 ⁰⁰
		Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
PIATOK	14.10.2011	Sv. omša:	6³⁰ (T)
SOBOTA	15.10.2011		
<i>Sv. Terézie od Ježiša, panny a učiteľky Cirkvi (spomienka)</i>		Sv. omša:	18⁰⁰ (T)
NEDEĽA	16.10.2011	Sv. omša:	8⁰⁰ (T)
29. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ		Sv. omša:	10⁰⁰ (T)
		Pobožnosť sv. ruženca:	14 ³⁰
		Sv. omša:	18³⁰ (T)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.